

Sagens genstand

Traktatbrudssøgsmål — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF (EUT L 176, s. 57).

Konklusion

1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv.

2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 281 af 12.11.2005.

Appel iværksat den 21. marts 2005 af Theodoros Papoulakos til prøvelse af kendelse afsagt den 26. november 2001 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-248/01 — Papoulakos mod Italien og Kommissionen

(Sag C-215/05 P)

(2006/C 165/20)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Theodoros Papoulakos (ved dikigoros D. Koutouvalis)

De andre parter i appelsagen: Den Italienske Republik og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Ved kendelse af 2. februar 2006 har Domstolen (Femte Afdeling) forkastet appellen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgerichts Wien den 7. april 2006 — Renate Ilsinger mod Martin Dreschers som kurator for Schlank & Schick GmbH under konkurs

(Sag C-180/06)

(2006/C 165/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgerichts Wien.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Renate Ilsinger.

Sagsøgt: Martin Dreschers som kurator for Schlank & Schick GmbH under konkurs

Præjudicielle spørgsmål

1) »Er indtaling af den ret, der er indrømmet forbrugerne i § 5j i Konsumentenschutzgesetz (den østrigske lov om forbrugerbeskyttelse, herefter »KSchG«, BGBl 1979/140), som affattet ved artikel I, nr. 2, i den østrigske [org. s. 2] Fernabsatz-Gesetz (lov om fjernsalg, BGBl I 1999/185), til at afkræve erhvervsdrivende en tilsyneladende vundet gevinst gennem sagsanlæg, når de erhvervsdrivende sender (eller har sendt) gevinsttilsagn eller andre lignende meddelelser til bestemte forbrugere og på grund af forsendelsernes udformning giver (eller har givet) indtryk af, at forbrugeren har vundet en bestemt gevinst, uden at udbetalingen af gevinsten er gjort afhængig af bestilling af varer eller af en prøvebestilling, og der faktisk heller ikke er bestilt nogen varer, men hvor meddelelsens adressat alligevel gør krav på gevinsten, i den forstand, hvori udtrykkene er anvendt i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (¹) (herefter »forordning nr. 44/2001«) en sag om en aftale eller en sag, der må sidestilles hermed, i medfør af artikel 15, stk. 1, litra c), i forordning nr. 44/2001?

For det tilfælde, at det første spørgsmål besvares benægtende:

2) Er der tale om en sag om en aftale i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 15, stk. 1, litra c), i forordning nr. 44/2001, hvis kravet om udbetaling af gevinsten ikke var afhængig af bestilling af varer, men hvor meddelerens adressat alligevel har bestilt varer?»

(¹) EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.